

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

28.6.2013

B7-0328/2013

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 35 artiklan 3 kohdan ja Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen mukaisesti

komission vuoden 2014 työohjelmasta
(2013/2679(RSP))

Gabriele Zimmer
GUE/NGL-ryhmän puolesta

RE\941868FI.doc

PE515.870v01-00

FI

Moninaisuudessaan yhtenäinen

FI

Euroopan parlamentin päätöslauselma komission vuoden 2014 työohjelmasta (2013/2679(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon työjärjestyksen 35 artiklan 3 kohdan,
- A. toteaa, että EU on nyt keskellä historiansa syvintä taloudellista, sosiaalista ja poliittista kriisiä ja vakavinta demokratiaa ja legitimitettä koskevaa kriisiä;
- B. ottaa huomioon, että EU:n jo poikkeuksellisen korkeat köyhyys- ja työttömyysasteet nousevat jatkuvasti, vaikka EU on yksi maailman rikkaimmista alueista; toteaa, että samanaikaisesti varallisuuden määrä ja keskittyminen on kasvanut ja on nyt suurempi kuin ennen kriisiä;
- C. toteaa, että Eurooppa-neuvoston, komission, Euroopan keskuspankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston toimet talous- ja rahoituskriisin torjumiseksi lisäävät jatkuvasti työttömyyttä, aiheuttavat huomattavia palkanalennuksia, nostavat eläkeikää ja leikkaavat julkisia menoja koulutuksen ja terveydenhoidon kaltaisilla aloilla;
- D. katsoo, että nämä politiikat ovat johtaneet Euroopan unionin talouden jatkuvaan heikkenemiseen ja heikentävät kohtalokkaasti ajatusta hyvinvointiin ja Euroopan maiden väliseen solidaarisuuteen perustavasta unionista;
- E. katsoo, että nykyinen talous- ja sosiaalikiiri on myös seurausta komission uusliberaalista politiikasta, jolla on edistetty rahoitusmarkkinoiden sääntelyn vapauttamista, tavara- ja palvelumarkkinoiden vapauttamista ja rahoitustoiminnan merkityksen korostamista taloudessa sekä julkisten investointien supistamista ja työmarkkinoiden sääntelyn lisääntyvää purkamista;
- F. katsoo, että nämä politiikat rikkovat Euroopan unionista tehtyä sopimusta, jossa säädetään, että EU ”pyrkii Euroopan kestävään kehitykseen, jonka perustana ovat tasapainoinen talouskasvu ja hintavakaus, täystyöllisyys ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous”, ”torjuu sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää sekä edistää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua” ja ”edistää taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta sekä jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta”;
- G. toteaa, että väestön keskuudessa vastustus on erittäin laajaa ja lisääntyy jatkuvasti ja että kansalaiset osallistuvat suurin joukoin mielenosoituksiin säästölinjaa vastaan ja osallistuvat joukkomielenosoituksiin, yleislakkoihin ja muihin mielenilmauksen muotoihin;

Keskeiset tavoitteet

1. vaatii lopettamaan säästöpolitiikat viipymättä ja muuttamaan politiikkaa radikaalisti niin, että rahoitusmarkkinoiden etujen sijasta etusijalle asetetaan ihmiset; kehottaa komissiota

tekemään aloitteen makrotalouden politiikkojen muuttamiseksi radikaalisti tähän suuntaan;

2. kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksia, joissa sosiaalisiin ja taloudellisiin ongelmiin vastataan muun muassa seuraavilla kattavilla ja kestäväillä toimenpiteillä:
 - uuden eurooppalaisen investointiohjelman luominen,
 - julkisen talouden tulopuolen turvaaminen ryhtymällä torjumaan verokilpailua, -petoksia ja veronkiertoa,
 - korkealaatuisen kasvun turvaavien ja sitä edistävien sääntöjen laatiminen,
 - sellaisten palkkatakuita koskevien lausekkeiden käyttöönotto, joilla kunnioitetaan täysimääräisesti työmarkkinaosapuolien vapautta neuvotella kollektiivisesti palkoista ja työoloista,
 - veronkierron ja veroparatiisien torjunta;
3. torjuu komission yksipuolisen keskittymisen strategiaan, jolla vahvistetaan kilpailukykyä ja edistetään vapauttamista ja yksityistämistä; kehottaa komissiota vastaamaan niiden Euroopan kansalaisten odotuksiin, jotka haluavat valtion vastaavan yleishyödykkeistä ja julkisista palveluista, minkä selkeänä osoituksena on vesivarojen yksityistämistä vastustava eurooppalainen kansalaisaloite;
4. pyytää komissiota varmistamaan, että EU:n talousarvio toimii voimakkaana välineenä, jolla lisätään strategisia investointeja kasvun ja sosiaalisen edistyksen vauhdittamiseksi ja työllisyyden parantamiseksi ja jolla samalla pyritään edistämään taloudellista, alueellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta unionissa; vaatii, että EU:n talousarviolla olisi edistettävä julkisen sektorin johtamia investointeja kestävien, kohtuullisen elintason varmistavien työpaikkojen luomiseen, kestäväan kehitykseen kuten energian säästöön ja uusiutuviin energiamuotoihin, puhtaaseen tuotantoon ja jätteiden välttämiseen, kestäväan kaupunkikehitykseen ja asumiseen, elintarvikeomavaraisuuteen, kestäväan kalatalouteen ja ekosysteemien suojeluun, veden ja luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantamiseen, aseteollisuuden tuotantosuunnan muutokseen, julkisten palvelujen, koulutuksen, terveydenhuollon, pitkäaikaishoidon, sosiaalipalvelujen ja sosiaalisen talouden laajentamiseen ja parantamiseen, julkisen asuntotuotannon, hoito- ja koulutusalojen tukemiseen sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen;
5. torjuu kaikki sellaiset ehdotukset vuoden 2014 talousarvioksi ja vuosien 2014–2020 monivuotiseksi rahoituskehikseksi, jotka eivät mahdollista näiden keskeisten tavoitteiden saavuttamista;
6. kehottaa komissiota luopumaan yksipuolisesta lähestymistavastaan turvallisuuteen, joka johtaa perusoikeuksien, myös yksityisyyden suojan ja ilmaisunvapauden, rajoittamiseen; torjuu suhteettomat turvatoimet, jotka johtavat yhä laajempaan valvontaan ja profilointiin ja koskemattomuuden rikkomuksiin – sekä henkilökohtaisella että kollektiivisella tasolla – ratkaisematta EU:n väitetyin turvattomuuden lisääntymisen perussyitä;

7. korostaa, että Euroopan unionin demokratisointi on Euroopan unionin selviytymisen kannalta ratkaisevaa ja että kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin roolin vahvistaminen on merkittävä osa tätä haastetta; vaatii ottamaan huomioon kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin roolin; vaatii talouden ohjauksen ja hallinnan alalle aidosti demokraattista prosessia, johon niin kansalliset parlamentit kuin Euroopan parlamentti osallistuvat;
8. korostaa, että on tarpeen lisätä kansalaisten osallistumista päätöksentekoon Euroopan unionin kehitystä koskevista avainkysymyksistä esimerkiksi ottamalla EU:n jäsenvaltioissa käyttöön lisää suoran demokratian välineitä, erityisesti kansanäänestyksiä;

Erityiset ehdotukset

Työllisyysuuntaviivojen tarkistaminen

9. arvostelee ankarasti komission yleistä lähestymistapaa tiedonannossa vuoden 2013 maakohtaisista suosituksista työllisyyden torjumiseksi, joissa komissio keskittyy muun muassa yhä lisäämään työmarkkinoiden joustavuutta ja vähentämään työn suhteellisen korkeita kustannuksia; panee merkille, että juuri nämä työmarkkinoiden neoliberaaliset "rakenneuudistukset", joita jäsenvaltiot ovat ajaneet, ovat olleet ja yhä ovat vastuussa epävarmojen työllistämismuotojen voimakkaasta lisääntymisestä, sosiaaliturvan heikentymisestä ja matalapalkka-alojen laajentumisesta, joista ilmiöistä valitetaan komission työllisyyskertomuksissa ja jotka vaikuttavat erittäin kielteisesti erityisesti nuoriin ja heikentävät heidän työllistymismahdollisuuksiaan; kehottaa komissiota lopettamaan uusliberaalien rakenteellisten työmarkkinauudistusten edistämisen, jota on harjoitettu viime vuosikymmeninä, ja laatimaan eurooppalaisen työllisyysstrategian, joka perustuu "hyvän työn" käsitteeseen ja ILO:n laatimaan ihmisarvoisen työn toimintaohjelmaan ja jossa painopisteenä on laadukkaiden ja kestävien työpaikkojen luominen, epävarmojen työllisyyden muotojen asteittainen poistaminen, tukien ehdollisuutta koskevien ohjelmien kumoaminen, laadun edistäminen työssä, sosiaaliturvan parantaminen, työntekijöiden oikeuksien laajentaminen, lyhyempien kollektiivisten työaikojen edistäminen ja työn ja yksityiselämän yhteensovittaminen; korostaa, että tarkistetuissa suuntaviivoissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota sukupuolten tasa-arvoon ja toimenpiteisiin, joilla parannetaan naisten mahdollisuuksia osallistua työmarkkinoille sekä toimenpiteisiin, joilla varmistetaan naisten ja miesten tasa-arvo työelämässä;

Köyhyyden poistaminen

10. kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen EU:n minimipalkkatavoitteesta (sääntömääräisistä, valtakunnallisissa, alueellisissa tai alakohtaisissa työehtosopimuksissa sovitusta), jolla tarjotaan palkka, joka on vähintään 60 prosenttia vastaavasta (valtakunnallisesta, alueellisesta jne.) keskivertopalkasta ja aikataulusta, jonka puitteissa jäsenvaltioiden on saavutettava tämä tavoite;
11. katsoo, että komission olisi vuonna 2008 annetun riittävää tulotasoja koskevan suosituksen jatkotoimena annettava ehdotus riittäviä vähimmäistuloja koskevaksi puitedirektiiviksi, jolla pyritään toteuttamaan kaikkia ihmisiä koskeva oikeus saada riittävät varat arvokkaan elämän viettämiseen; toteaa, että vähimmäistuloja voidaan pitää riittävinä vain, jos se

vapauttaa henkilön köyhyydestä, joten kyseisen tulotuen olisi vastattava vähintään 60 prosenttia asianomaisesta tasoitetusta kansallisesta mediaanitulosta;

12. toteaa, että meneillään olevan talous- ja sosiaalisen kriisin seurauksena sosiaalisista asunnoista on pula ja useimmissa EU:n jäsenvaltioissa kohtuuhintaisten asuntojen tarve kasvaa jatkuvasti, mikä pahentaa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen ja tautien riskiä; kehottaa näin ollen komissiota laatimaan sosiaalisen asuntotuotannon eurooppalaisen toimintakehyksen, jolla varmistetaan tätä aihetta koskevien unionin erilaisten välineiden (valtiontuet, rakennerahastot, energiapolitiikka, toimet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi, terveyspolitiikka) johdonmukaisuus;
13. muistuttaa komissiota, että kolmannen energia- ja ilmastopakettien ehtojen mukaan haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien suojeleminen ja energiaköyhyyden torjunta on julkisen vallan velvollisuus; pyytää komissiota ehdottamaan kiireellisiä toimenpiteitä, joilla torjutaan energiaköyhyyttä ja joilla vähennetään energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten / kotitalouksien määrää, jonka arvioidaan nousseen 50–125 miljoonaan (määritelmästä riippuen);

Nuorisotyöttömyyden torjunta

14. painottaa, että nuorisotyöttömyysaloitteelle myönnetty rahoitus on paljon pienempi kuin mitä tarvitaan nuorisotyöttömyyteen kohdistuvien todellisten vaikutusten toteutumiseen; viittaa tässä yhteydessä ILO:n tutkimukseen ”Euro Zone job crisis: trends and policy responses”, jossa todetaan, että olisi käytettävä 21 miljardia euroa, jotta nuorisotyöttömyyden tasoon voitaisiin vaikuttaa; pyytää komissiota tarkistamaan talousarviosuunnitelmia tämän huomioon ottamiseksi;

Sosiaaliset perusoikeudet ja eurooppalainen ohjausjakso

15. kiinnittää komission huomion jatkuvasti lisääntyvään näyttöön ja kansalaisten, valtioista riippumattomien sosiaalialan järjestöjen ja ammattiliittojen valituksiin siitä, että (sosiaalisia) perusoikeuksia, mukaan luettuina oikeus kollektiivisiin työmarkkinatoimiin, sosiaaliseen vuoropuheluun ja kollektiivisiin neuvotteluihin, heikennetään tai niitä loukataan pantaessa täytäntöön talouden hallintaa koskevia EU:n ohjelmia ja erityisesti ehtoja, joita EU/IMF/EKP-troikka asettaa rahoitusvaikeuksissa oleville jäsenvaltioille; kehottaa komissiota laatimaan kertomuksen, jossa arvioidaan, miten talouspolitiikan ohjausjakson mukaisesti toteutetut ”rakennemuutokset” ovat vaikuttaneet EU:n perusoikeuskirjan suojeleminen perusoikeuksiin; katsoo, että kertomuksessa olisi tarkasteltava myös, ovatko jäsenvaltiot noudattaneet ratifioimiaan ILO:n yleissopimuksia;
16. korostaa, että työntekijöiden kollektiivisia ja yksilöllisiä oikeuksia olisi vahvistettava arvioimalla ja tarkistamalla joukkovähentämisistä annettua direktiiviä (75/129/ETY muutettuna direktiivillä 92/56/ETY), yritysten luovuttamisesta annettua direktiiviä (77/187/ETY) ja maksukyvyttömyydestä annettua direktiiviä (80/987/ETY) niin, että vahvistetaan työntekijöiden kyseisiä oikeuksia uudelleenjärjestelyjen yhteydessä ja teollisuuden muuttuessa; kehottaa komissiota ehdottamaan direktiiviä, jolla otetaan käyttöön korkeat perusteettomiin yksittäisiin irtisanomisiin liittyvän suojelun vähimmäisvaatimukset;

Työaikadirektiivin tarkistaminen

17. varoittaa komissiota ehdottamasta työaikadirektiivin tarkistamista aiempien ehdotustensa mallin mukaisesti; vaatii, että tarkistetulla direktiivillä on pyrittävä ainakin

- enimmäistyöviikon selkeään lyhentämiseen EU:n tasolla (nykyisestä normista eli 48 viikkotunnista 40 tuntiin ensimmäisenä toimenpiteenä poistaen kaikki voimassa olevan direktiivin nykyiset poikkeukset ja porsaanreiät), minkä myötä jäsenvaltioita kannustettaisiin lyhentämään työaikoja kansallisella tasolla, jolloin myös torjuttaisiin työttömyyttä,
- poistamaan kaikki poisjättäytymistä koskevat mahdollisuudet direktiivistä ja unionin tuomioistuimen tuomioiden täysimääräiseen täytäntöönpanoon (työpaikalla vietettyä päivystysaika on pidettävä työaikana, korvaava lepo on annettava välittömästi työpaikalla vietetyn ajan jälkeen),
- varmistamaan, jos työntekijällä on useampia kuin yksi työsopimus, että työntekijän työajaksi määritellään kunkin sopimuksen nojalla työskenneltyjen ajanjaksojen yhteenlaskettu summa;

Naisten oikeudet ja sukupuolten välinen tasa-arvo

18. pitää vakavana huolenaiheena sitä, että säästöpolitiikkaa ja talouden hallintoa koskevat toimenpiteet vaikuttavat erityisen ankarasti naisten elämään ja työoloihin; panee huolestuneena merkille, että julkisten palveluiden lakkauttaminen vaikuttaa kohtuuttomasti naisiin ja kasvattaa sukupuolten epätasa-arvoa entisestään; kehottaa investoimaan julkiseen infrastruktuuriin ja etenkin aloihin, jotka vaikuttavat myönteisesti naisten elämään, kuten terveysala, lasten- ja vanhustenhoito, koulutus ja sosiaalipalvelut;

19. kehottaa komissiota ehdottamaan käytettävissä oleviin rahoitusvälineisiin erityisiä säännöksiä, joihin sisältyy tavoitteiden asettamista sukupuolten tasa-arvoa koskeville toimille sekä tasa-arvoon toteutusvaiheessa liittyviä huolenaiheita koskevien takuiden vahvistaminen;

20. pitää valitettavana, että komissio ei ole esittänyt sukupuolten välisiä palkkaeroja koskevan direktiivin tarkistamista, kuten parlamentti on pyytänyt, ja kehottaa komissiota korjaamaan tämän puutteen vuonna 2014;

21. panee merkille komission vaikutusten arviointimenettelyiden ja -mallin meneillään olevan uudelleenarvioinnin ja korostaa, että sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen ja sukupuolten tasa-arvon vaikutusten arviointi eivät ole luetteloon sisältyviä vaihtoehtoja vaan perussopimukseen kirjattuja velvoitteita, ja kehottaa näin ollen komissiota varmistamaan, että tarkistetussa vaikutusten arviointimallissa sukupuolten tasa-arvoon kohdistuvien vaikutusten arviointia on vahvistettu konkreettisesti; kehottaa komissiota laatimaan tiedonannon strategiasta naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi, jota seuraa tätä alaa koskeva EU:n toimintasuunnitelma, kuten toimintasuunnitelmaan Tukholman ohjelman toteuttamiseksi (COM(2010) 171) on kirjattu, ja pyytää sisällyttämään kyseiseen toimintasuunnitelmaan säädösehdotuksen, jossa vahvistetaan naisiin kohdistuvan väkivallan torjumisessa sovellettavat vähimmäisvaatimukset; kehottaa jäsenvaltioita ja

komissiota allekirjoittamaan ja ratifioimaan viipymättä naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehdyn Istanbulin yleissopimuksen;

Koulutus

22. vastustaa voimakkaasti monien jäsenvaltioiden merkittäviä budjettileikkauksia koulutuksen alalla sekä lukukausimaksujen jatkuvaa nousua, mikä johtaa sellaisten haavoittuvassa asemassa olevien ja velkaantuneiden opiskelijoiden huomattavaan lisääntymiseen, jotka joutuvat hankkimaan työpaikan rahoittaakseen opintonsa; muistuttaa, että koulutusbudjetit ovat tulevaisuuden investointeja ja että niiden uhraamisella voi olla raskaita seurauksia pitkällä tai keskipitkällä aikavälillä; korostaa tarvetta tukea yliopistoja taloudellisesti ensinnäkin ja ennen kaikkea riittävin julkisin varoin, mutta samanaikaisesti on taattava niiden autonomisuus;
23. kehottaa komissiota tehostamaan ponnistelujaan eurooppalaisten opiskelijoiden liikkuvuuden, tasapuolisuuden ja opintojen laadun edistämiseksi myöntämällä liikkuvuuden apurahoja, jotta opiskelijat voisivat sosiaalisesta taustastaan riippumatta suorittaa maisterin tutkinnon toisessa osallistujamaassa;

Talous- ja rahoituskriisit

24. toistaa arvostelunsa EU:n epäonnistunutta säästöpolitiikkaa kohtaan; torjuu troikan yhteisymmärryspöytäkirjat ja talouden hallinnan lainsäädäntöpaketit, eli kuuden säädöksen ja kahden säädöksen paketin; vastustaa voimakkaasti talouspolitiikan EU-ohjausjaksoprosessia ja siihen liittyviä makrotaloudellisia suosituksia; vaatii EU:n toimielimiä lakkaamaan heikentämästä jäsenvaltioiden täysivaltaista oikeutta päättää omasta talouspolitiikastaan;
25. kehottaa kumoamaan vakaus- ja kasvupaketin sekä talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn kansainvälisen sopimuksen ja luomaan samalla työllisyyttä ja kasvua koskevan paketin, jolla edistetään julkisia investointeja, kasvatetaan sisäistä kysyntää, tuetaan mikro- ja pk-yrityksiä sekä vahvistetaan erityiset taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristölliset kriteerit, jotka on räätälöity kunkin jäsenvaltion tarpeisiin ja jotka keskittyvät erityisesti työttömyyteen ja köyhyyden vähentämiseen;
26. vaatii komissiota arvioimaan perusteellisesti ja avoimesti eri talouden ohjaustoimet, troikan määräämät makrotalouden sopeuttamisohjelmat mukaan luettuna, sekä pohtimaan saamaansa arvostelua, jota ovat esittäneet kriittisten taloustieteilijöiden lisäksi myös itse troikan jäsenet;
27. kehottaa komissiota pidättäytymään hyväksymästä muita talouden ohjausta ja hallintoa koskevia lainsäädäntöehdotuksia, joiden tarkoituksena on saattaa oikeudellisesti kyseenalainen finanssipoliittinen sopimus osaksi unionin lainsäädäntöä, kuten vallitsevan käsityksen mukaan on tehtävä tiedonannon COM(2013) 166 mukaisesti; tuomitsee niin kutsuttuun lähentymis- ja kilpailukykyvälineeseen implisiittisesti sisältyvän ”keppi- ja porkkana” -logiikan, vaikka se on naamioitu yhteisvastuumekanismiksi; vaatii hyväksymään sen sijaan kattavan finanssipoliittisen elvytyspaketin sitä tarvitseville alueille ja maille, sekä lisäämään kotimaista kysyntää jäsenvaltioissa;

28. muistuttaa komissiota siitä, että rahoitusala on ollut yksi nykyisen kriisin suurimpia syypäitä; toistaa vaatimuksensa rahoitusalan aseman merkittävästä rajoittamisesta siten, että se vastaa kunkin jäsenvaltion talousmallia, ja rahoitusalan asettamisesta demokraattiseen valvontaan; kehottaa komissiota ottamaan tämän huomioon antaessaan uusia rahoitusmarkkinoita koskevia lainsäädäntöehdotuksia, jotka koskevat esimerkiksi varjopankkijärjestelmästä annettavaa asetusta, rahamarkkinarahastoja ja Euroopan valvontaviranomaisten uudelleenarviointia; katsoo, että aivan ensimmäiseksi komission olisi annettava viipymättä lainsäädäntöehdotus, joka koskee omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin ja muunlaisen suuren riskin kaupankäynnin pakollista erottamista muusta toiminnasta;

Koheesiopolitiikka

29. korostaa, että aluepolitiikka on taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämisen kannalta välttämätön väline, jonka päätavoitteena on alueellisten erojen vähentäminen, todellisen lähentymisen edistäminen sekä kasvun ja työllisyyden kannustaminen; vaatii, että koheesiopolitiikkaa on noudatettava ja vahvistettava vuoden 2013 jälkeen ja sen on aina säilyttävä itsenäisenä politiikan alana, joka tukee kestävästä kehitystä (taloudellinen, sosiaalinen, ympäristöllinen, alueellinen) sekä vähentää alueellisia eroja ja köyhimpien alueiden jälkeenjääneisyyttä;

30. torjuu komission lähestymistavan, jossa koheesiopolitiikka on alistettu Eurooppa 2020 -strategialle, Euroopan talouden hallinnalle ja kilpailukykyä koskevalle tavoitteelle;

31. torjuu makrotalouden ehtojen käyttämisen vakaus- ja kasvusopimuksessa edellytyksenä koheesiopolitiikkaan osallistumiselle ja aluekehitysrahastojen käytölle; korostaa, että koheesiopolitiikkaa ei saisi käyttää taloudellisen rankaisemisen välineenä;

32. katsoo, että EU:n nykyinen koheesiorahoitus ja EU:n nykyiset koheesiovarat eivät riitä täyttämään todellisen lähentymisen aikaansaamisen sekä alueellisten erojen, korkean työttömyyden, tuloerojen ja köyhyyden poistamisen tarpeita Euroopan unionissa; korostaa, että EU:n talousarviota on vahvistettava koheesiopolitiikan alalla; pitää hyvin tärkeänä, että alueellinen hallinnointi ja suunnittelu säilyvät yksittäisten jäsenvaltioiden vastuulla;

Maatalous

33. pitää valitettavana, että uudessa YMP:ssä korostetaan vielä aiempaa enemmän vapauttamispyrkimyksiä ja markkinakeskeistä politiikkaa; vaatii, että tulevan YMP:n on pysyttävä voimakkaana, kahden pilarinsa varaan rakennettuna yhteisenä politiikkana; toteaa, että elintarvikeomavaraisuutta ja -turvallisuutta koskeva kysymys on nyt tärkeämpi kuin koskaan ja että YMP:n perusajatuksena on aina ollut huomattava elintarviketuotanto, joka ei kuitenkaan vahingoita kolmansien maiden ja etenkin kehitysmaiden talouksia; kehottaa pitämään uudistuksessa ensisijaisena elintarvikeketjun avoimuuden ja suurostajien väärinkäytösten lopettamisen kaltaisia kysymyksiä;

34. kehottaa komissiota luomaan vahvan monitasoisen turvaverkon, jotta voidaan vähentää hintojen heilahtelua, joka johtuu maataloustuotteisiin kohdistuvasta rahoituskeinottelusta

niin elintarvike- kuin biopolttoaineiden alalla; vaatii komissiota ottamaan käyttöön toimia, jolla biopolttoaineala siirretään YMP:n ulkopuolelle;

35. pitää valittavana monivuotisessa rahoituskehyksessä ehdotettuja maatalouden määrärahojen leikkauksia; kehottaa komissiota säilyttämään molempien pilareiden rahoituksen samalla tasolla kuin edellisellä rahoituskaudella;

Kalastus

36. pitää valittavana, että hiljan hyväksytyissä yhteisessä kalastuspolitiikassa ja yhteisessä maatalouden markkinajärjestelyssä jäädään kauaksi jälkeen EU:n kalastusalan todellisista tarpeista; kehottaa komissiota tarkistamaan kalastuspolitiikkaa ja muuttamaan sen suuntaa seuraavasti:

- hajauttaminen: yhteisellä kalastuspolitiikalla olisi edistettävä kalastusalan nykyaikaistamista ja kestävä kehitystä siten, että varmistetaan sen sosiaalitaloudellinen elinkelpoisuus, resurssien kestävyys, työpaikkojen säilyttäminen ja luominen sekä kalastusalan työntekijöiden elinolojen parantaminen,
- parempi hinta kalan ensimyyntille ja kohtuulliset tulot kalastusalan työntekijöille, tuki- tai korvausmekanismeja kalastusalan työntekijöille, joihin rakennemuutosjärjestelyjen taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset vaikuttavat, monivuotista hallinnointia ja toimenpiteitä ekosysteemien suojelemiseksi,
- kansallisen suvereniteetin turvaaminen jäsenvaltioiden yksinomaisella talousvyöhykkeellä ja niiden kalavarojen suhteen, mikä mahdollistaa läheisyyteen perustuvan hallinnoinnin, 12 meripeninkulman säilyttäminen vyöhykkeenä, jolle kunkin jäsenvaltion kansallisella laivastolla on yksinomainen pääsy, ja sen harkitseminen, voidaanko se ulottaa lähialueille mannerjalustoja vastaavalla tavalla,
- pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen erityispiirteiden tunnustaminen ja sen analysointi, missä määrin nykyiset välineet vastaavat alan tarpeita, ja tarvittaessa niiden mukauttaminen,
- pienimuotoisen kalastuksen tukeminen: tämän alan erityisongelmien huomioon ottaminen ja läheisyyteen perustuvan hallinnoinnin, asianomaisen kestävä kalastuksen ja rannikkoyhteisöjen kehityksen tukeminen;

Sisämarkkinat

37. arvostelee voimakkaasti sitä, että sisämarkkinoiden kilpailukyvyn kohentamista koskeva komission ehdotus perustuu jälleen sosiaalisesti tuhoisan vapauttamisprosessin vauhdittamiseen; torjuu ehdotuksessa sovelletun lähestymistavan, jonka mukaisesti joko kilpailun niin kutsuttujen ”esteiden” poistamista on edistettävä erityisesti julkisten palveluiden osalta ja valtion sosiaalisia tehtäviä on karsittava, tai kansalaisten ja kuluttajien sosiaaliturvaa on yhdenmukaistettava turvaa heikentävään suuntaan; vaatii tarkistamaan ehdotusta ja ottamaan yleishyödylliset palvelut demokraattiseen valvontaan;

38. panee huolestuneena merkille, että komission vastikään julkistettu kuluttaja-asoiden toimintaohjelma vuosiksi 2014–2020 perustuu ”periaatteelle”, jonka mukaan asianmukaisesti toimivien sisämarkkinoiden on tuettava Lissabonin strategian tavoitteita, joita ovat kasvun ja työllisyyden lisääminen kuluttajien tarpeiden palvelemiseksi, kilpailukyvyn parantaminen ja rajat ylittävän kaupan kehittäminen, sen sijaan, että toimintaohjelmassa keskityttäisiin kuluttajaan ensisijaisesti kansalaisena eikä asiakkaana; korostaa, että kuluttajien suojelemista koskevaa aloitetta ei ole ehdotettu, vaikka perushyödykkeiden hinnat nousevat jatkuvasti; pyytää siksi komissiota ehdottamaan perustavaa muutosta hintasäännöstelyyn etenkin perushyödykkeiden osalta kansalaisten yleisen edun vuoksi;
39. korostaa tarvetta luoda entistä tasapuolisemmat kilpailuedellytykset pk-yrityksille, joihin edelleen kohdistuu kilpailuhaittoja ja pääsyä rajoittavia tekijöitä tietyillä markkinoilla, erityisesti julkisissa hankintamenettelyissä;
40. torjuu energiavarmuusstrategian yleisen suunnan; katsoo, että ongelmia ei voida ratkaista keskittymällä sisäiseen ja ulkoiseen kilpailukykyyn ja pääsyyn maailmanlaajuisille markkinoille; kehottaa noudattamaan kestävästä energiapolitiikkaa, johon sisältyy kunnianhimoisia ja sitovia tavoitteita kolmessa pilarissa, eli uusiutuvassa energiassa, energiatehokkuudessa ja päästön vähentämisessä; vaatii peruuttamaan energiatuotannon ja –toimitusten yksityistämisen ja hajauttamisen;

Elintarviketurvallisuus ja kansanterveys

41. kehottaa komissiota tekemään lainsäädäntöehdotuksen kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä johdettujen elintarvikkeiden markkinoille saattamisen kieltämiseksi sekä esittelemään samalla uuden uuselintarvikkeita koskevan lainsäädäntöehdotuksen, jossa otetaan huomioon komission vuonna 2010 julkistama kertomus;
42. vaatii tarkistamaan rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta annettua asetusta (EY) N:o 882/2004/EY; pitää valitettavana, että ottaen huomioon viimeaikaiset lihatuotteiden petollisia merkintöjä koskevat tapahtumat EU:ssa komissio ei ole antanut lainsäädäntöehdotusta hygieniapaketin tarkistamiseksi;
43. kehottaa arvioimaan uudelleen unionin sääntöjä niiden toimenpiteiden yhteydessä, joilla pyritään parantamaan lihatuotteiden jäljitettävyyttä ja kuluttajatiedotusta etenkin lihan alkuperän tai ainesosien osalta;

Ympäristö- ja ilmastopolitiikka

44. vahvistaa uudelleen tarpeen laatia lainsäädäntöehdotus uudeksi vuoteen 2030 saakka ulottuvaksi ilmasto- ja energiakehykseksi, jossa asetetaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteet ja taataan sääntelyn varmuus ja ennustettavuus käyttäjille ja toiminnanharjoittajille;
45. pyytää komissiota antamaan meriliikenteestä aiheutuvien hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen tähtäviä lainsäädäntöehdotuksia, joissa on kyse erityisesti toimenpiteistä,

joilla meriliikenteen päästöt sisällytetään EU:n sitoumuksiin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi;

46. panee huolestuneena merkille, että vuotta 2020 koskeneita luonnon monimuotoisuutta koskevia EU:n tavoitteita ei todennäköisesti saavuteta ja että luonnon monimuotoisuuden katoamisen ja ekosysteemipalvelujen heikkenemisen kielteiset vaikutukset ovat jo havaittavissa; ottaa huomioon, että vuoteen 2020 ulottuva biodiversiteettistrategia ei sisällä luonnon monimuotoisuuden suojelua koskevia perustavia ja että se on jäämässä tavoitteistaan konkreettisten sitoumusten puuttumisen vuoksi; korostaa sen merkitystä, että EU pysäyttää biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen ja ekosysteemipalvelujen heikentymisen vuoteen 2020 mennessä, ja pyytää luonnon monimuotoisuuden suojelun sisällyttämistä EU:n muihin toimiin ja riittävän rahoituksen varmistamista; pyytää komissiota tässä yhteydessä esittämään haitallisia vieraslajeja koskevan lainsäädäntöehdotuksen;
47. korostaa, että kaupunkialueiden ilman epäpuhtaudet aiheuttivat yli 400 000 ennen aikaista kuolemaa EU:ssa vuonna 2010, ja pyytää komissiota arvioimaan nykyisen ilman pilaantumista koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa ja ehdottamaan lainsäädäntöä, jossa vahvistetaan uudet enimmäisraja-arvot sekä valvontatoimet kullekin päästölähteelle ja joka on aiempaa enemmän WHO:n suositusten mukainen;
48. huomauttaa, että ottaen huomioon ilmi tulleet EU:n jätepolitiikan täytäntöönpanoa koskevat rikkomukset ja vetoomukset on välttämätöntä arvioida uudelleen jätepuitedirektiivin, kaatopaikkadirektiivin ja pakkausedirektiivin asiaan liittyvät säännökset ja niihin liittyvät jatkotoimet, kun EU:n jätelainsäädännön avaintavoitteista laaditaan tarvittava lainsäädäntöehdotus;

Perusoikeuksien ja demokraattisten oikeuksien tilanne EU:ssa

49. on syvästi huolissaan jatkuvasta kehityssuunnasta kohti ihmisoikeusnormien heikkenemistä oikeus- ja poliisiyhteistyön alalla; korostaa, että myös kolmannen pilarin alalla ihmisoikeusnormien taso on turvattava, ottaen huomioon mahdollisesti erittäin ikävät vaikutukset unionin kansalaisten ja unionissa asuvien henkilöiden elämään; vastustaa tällaista ihmisoikeusnormien monimuotoisuuden lisäämistä ja vaatii komissiota pitämään yllä perusoikeuksien kunnioittamista ja noudattamaan niitä samassa määrin tulevaisuudessa lainsäädäntöehdotuksissaan;
50. ilmaisee pettymyksensä komission viivästyneeseen reagointiin tietyissä jäsenvaltioissa esiintyneisiin räikeisiin ihmisoikeusrikkomuksiin ja pyytää komissiota tehostamaan toimiaan EU:n perusoikeuskirjassa määriteltyjen ihmisoikeusperiaatteiden noudattamisen valvomiseksi koko unionissa;

Turvapaikat ja maahanmuutto

51. vahvistaa vastustavansa EU:n maahanmuuttopolitiikkojen repressiivistä lähestymistapaa; pyytää siksi uusia aloitteita, joissa olisi keskityttävä enemmän maahanmuuttajien laillisiin saapumisreitteihin ja laatimaan kaikkien maahanmuuttajien oikeuksien peruskirja siten, että samalla tuetaan myös EU:ssa jo asuvien ja työskentelevien maahanmuuttajien aseman laillistamista;

52. kehottaa esittämään erityisdirektiivin, joka kattaa ja jolla sisällytetään EU:n lainsäädäntöön kaikki määräykset, jotka sisältyvät Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksessa 18. joulukuuta 1990 hyväksytyyn kansainväliseen yleissopimukseen kaikkien siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelusta;
53. vaatii komissiota pitämään kiinni alun perin antamastaan sitoumuksesta ehdottaa lainsäädäntöä, jolla otetaan käyttöön kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden ja turvapaikanhakijoiden pysyvä EU:n sisäinen uudelleensijoittamisjärjestelmä;
54. toteaa, että Dublin-järjestelmä perustuu keskinäiseen luottamukseen ja merkitsee hylkäämispäätösten vastavuoroista tunnustamista jäsenvaltioissa, koska turvapaikkahakemus voidaan käsitellä EU:ssa vain kerran; kehottaa komissiota laatimaan tiedonannon kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden suojeluaseman siirtämistä ja turvapaikkapäätösten vastavuoroista tunnustamista koskevasta kehyksestä vuoteen 2014 mennessä Tukholman ohjelman toteuttamista koskevan toimintasuunnitelman mukaisesti;
55. muistuttaa, että komissio on sitoutunut helpottamaan suojelun tarpeessa olevien henkilöiden hallittua saapumista, ja kehottaa komissiota tutkimaan uusia tapoja tarkastella turvapaikkamenettelyyn pääsyä; korostaa, että komissio on sitoutunut laatimaan vuoteen 2013 mennessä Tukholman ohjelman mukaisesti tiedonannon uusista lähestymistavoista tärkeimpiä kauttakulkumaita koskevien turvapaikkamenettelyjen käytössä;
56. vastustaa voimakkaasti älykkäitä rajoja koskevaa ehdotusta, koska oikeasuhteisuuden ja tarpeellisuuden periaatteiden täyttymistä ei ole kyetty osoittamaan kiistattomasti toteen, ja katsoo siksi, että asiasta aiheutuvia kustannuksia ei voida perustella;

Viisumivapaus ja vapaa liikkuvuus

57. suhtautuu myönteisesti viisumivapauspolitiikan edistämiseen, mutta tuo esille huolensa siitä, että tietyillä viisumivapautta koskevissa etenemissuunnitelmissa esitetyillä politiikoilla on sellaisia vaikutuksia kolmansissa maissa, jotka haittaavat perusoikeuksien suojelua (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisu asiassa Stamose vastaan Bulgarian valtio), ja kehottaa näin ollen suorittamaan asianmukaisen horisontaalisen arvioinnin kyseisten politiikkojen vaikutuksista perusoikeuksiin;
58. on hyvin huolestunut Schengen-alueen sisärajoilla toteutettujen tarkastusten määrän kasvusta ja toistaa vastustavansa hiljan käyttöön otettuja lisäperusteita, jotka mahdollistavat rajatarkastusten tilapäisen uudelleenkäytönoton sisärajoilla; vaatii siksi komissiota valvomaan tarkasti Schengenin säännösten soveltamista ja kehottaa jäsenvaltioita poistamaan ilman ennakkoehtoja rajatarkastukset EU:n sisällä;

Tietosuoja ja tietoturva

59. on huolestunut meneillään olevasta tietosuojaperiaatteiden ja -normien eriytymisestä poliisi- ja oikeudellisen yhteistyön alalla sekä yleisen tietosuojajärjestelmän puitteissa; on erittäin huolissaan ehdotetussa direktiivissä säädetyistä huomattavan heikoista normeista ja toistaa pyrkivänsä vahvistamaan tiedon kohteiden oikeuksia poliisi- ja oikeudellisen yhteistyön alalla, kun otetaan huomioon lainvalvontaviranomaisten lisääntynyt mielenkiinto yksityissektorin hallussa oleviin henkilötietoihin; korostaa aikovansa pitää

kiinni mahdollisimman korkeista normeista ja periaatteista ehdotetussa tietosuojasetuksessa, ja tähdentää, että kun on kyse perusoikeudesta, yritysten itsesääntely ei voi korvata lakiin perustuvia määräyksiä;

60. vaatii komissiota esittämään tarkistusta asetukseen (EY) N:o 45/2011, jotta EU:n toimielimiin sovellettava tietosuojajärjestelmä voidaan saattaa uuden yleisen tietosuojasetuksen mukaiseksi;
61. kehottaa komissiota ottamaan tietojen tallentamista koskevan direktiivin 2006/24/EY tulevassa tarkastelussaan huomioon Saksan valtiosääntötuomioistuimen antaman tuomion (BVerfG, 1 BvR 256/08, 2. maaliskuuta 2010), jossa korostetaan, että tietojen tallentamisajan välttämättömyys ja kohtuullisuus on osoitettava;
62. pitää myönteisenä EU:n matkustajarekisteriä koskevan ehdotuksen kaatumista ja pitää sitä selkeänä osoituksena siitä, että rajoittavien lainsäädäntötoimien suhteellisuuteen ja tarpeellisuuteen liittyviä vaatimuksia ei ollut arvioitu perusteellisesti ja vakavasti; toistaa kantansa, että tapauksissa, joissa perusoikeuksia ja -vapauksia pyritään rajoittamaan lainsäädäntötoimin, on arvioitava asianmukaisesti, ovatko kyseiset toimet ehdottoman välttämättömät demokraattisessa yhteiskunnassa ja ovatko ne oikeasuhteisia ilmaistuun tavoitteeseen nähden;

Homojen, lesbojen, biseksuaalien ja transseksuaalien oikeudet

63. kehottaa uudelleen komissiota tarkistamaan rasismia ja muukalaisvihaa koskevaa puitepäättöstä niin, että sen soveltamisala laajennetaan koskemaan myös seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin ja sukupuoli-ilmaisun perustuvia viharikoksia; pyytää komissiota esittämään HLBT-henkilöiden tasa-arvoa koskevan EU:n etenemissuunnitelman ja soveltamaan HLBT-oikeuksien kunnioittamista seurattessaan horisontaalista lähestymistapaa kaikissa EU:n lainsäädäntöehdotuksissa erityisesti nyt, kun syrjinnän vastainen direktiivi on yhä jumiutuneena neuvostossa;

Oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevat oikeudet

64. kehottaa komissiota antamaan mahdollisimman pian kaksi jäljellä olevaa menettelyllisiä oikeuksia koskevaan etenemissuunnitelmaan sisältyvää lainsäädäntöehdotusta, josta yksi koskee oikeusapua ja toinen haavoittuvassa asemassa olevia henkilöitä; pitää huolestuttavana neuvostossa voimistuvaa suuntausta rajoittaa menettelyllisten oikeuksien soveltamisalaa ja käyttää talouskriisiä verukkeena näiden oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin liittyvien menettelyä koskevien välineiden nopean hyväksymisen estämiselle; korostaa tässä yhteydessä, että oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevat oikeudet ovat oikeusvaltion tärkeä kulmakivi demokraattisissa yhteiskunnissa ja välttämättömiä kansalaisten perusvapauksien ja -oikeuksien toteuttamiseksi erityisesti yhä turvallisuuskeskeisimmiksi muuttuvissa yhteiskunnissa;
65. toistaa vastustavansa rikosoikeudellisia vähimmäisseuraamuksia koskevaa EU-järjestelmää, jota komissio on ottamassa vähitellen käyttöön unionin eri toimintaloikoilla antamallaan lainsäädäntöehdotuksilla; korostaa, että rikosoikeus on, ja sen olisi myös säilyttävä, hyvin keskeisellä sijalla jäsenvaltioiden kansallisissa oikeusjärjestelmissä; toistaa vastustavansa samasta syystä Euroopan syyttäjänvirastoa;

Europol

66. esittää huolensa siitä, että ehdotetussa uudessa Europol-asetuksessa rikosten määritelmiä on laajennettu ja asetuksesta puuttuu kattava tietosuojakehys sekä asianmukainen parlamentaarisen valvonnan mekanismi;
67. korostaa aikomustaan lisätä avoimuutta ja demokraattista valvontaa Europolin toiminnassa, määrärahojen myöntämisessä ja uhkien arvioinnissa sekä jälki- että etukäteen; toistaa kantansa, että Europolin olisi kunnioitettava tietosuoja koskevaa perusoikeutta ja noudatettava äärimmäisen tiukkoja tietosuojanormeja ja periaatteita, koska sillä on pääsy hyvin moniin tietokantoihin;

Avoimuus

68. kehottaa komissiota keskittymään siihen, että yhteinen avoimuusrekisteri velvoittaa kaikkia edunvalvoja, ja ehdottaa, että komissio vahvistaa taloudellisten tietojen paljastamista koskevia vaatimuksia rekisterin tulevan tarkistamisen yhteydessä;
69. muistuttaa komissiota tarpeesta tarkistaa komission jäsenten toimintasääntöjä ja erityisesti tarpeesta puuttua tehokkaasti ”pyöröoviongelmaan”; kehottaa komissiota tiukentamaan myös vaatimuksia, jotka koskevat komission jäsenten taloudellisia etuja koskevia ilmoituksia;
70. muistuttaa komissiota jälleen sen sitoumuksesta laajentaa asiakirjoja koskevaa avoimuutta ja niiden saatavuutta, ja kehottaa siksi komissiota ja neuvostoa avaamaan asetusta (EY) N:o 1049/2001 koskevissa neuvotteluissa tällä hetkellä vallitsevan lukkiutuneen tilanteen;

Euroopan eri kulttuureiden, kansojen ja niiden historioiden kunnioittaminen

71. toistaa kielteisen kantansa vuosien 2014–2020 Kansalaisten Eurooppa -ohjelmaan, joka mahdollistaa rahoituksen myöntämisen aiempaa suuremmalle joukolle Euroopan historian muistiperintöä koskevia hankkeita, jotka eivät edusta velvollisuutta vaalia natsismin ja muiden fasististen hallintojen uhrien muistiperintöä; ei hyväksy sitä, että seuraaville sukupolville välitetään historiallista valhetta, jonka mukaan kommunistit voidaan rinnastaa natseihin, tai että Etelä-Euroopassa vallassa olleet fasistidiktatuurit ja Euroopan siirtomaamenneisyys pyritään unohtamaan;

Media

72. korostaa, että verkon neutraalius on demokratian, moniarvoisuuden ja mielipiteen ja internet-viestinnän vapauden sekä teknologisen ja sosiaalisen innovoinnin perusedellytys; kehottaa komissiota ehdottamaan unionin säädöstä, jolla turvataan verkon neutraalius;
73. toistaa kantansa, että ottaen huomioon mediapalveluiden kaksoisluonteen ja niiden yhteiskunnallisen merkityksen, ne olisi jätettävä kansainvälisten kauppasopimusten yhteydessä neuvoteltujen vapauttamistoimenpiteiden ulkopuolelle;

74. pitää samalla hyvin huolestuttavina komission pyrkimyksiä soveltaa yhä yleisemmin rajoittavia sisämarkkinasääntöjä elokuville ja muille audiovisuaalialan teoksille myönnettyyn valtionapuun;

Urheilu

75. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ulottamaan yhteistyön kolmansien maiden kanssa koskemaan sellaisia kysymyksiä kuin kansainväliset pelaajasiirrot, alaikäisten pelaajien hyväksikäyttö, piratismi ja laitton vedonlyönti; korostaa myös tarvetta tehostaa kansainvälistä yhteistyötä urheilun edistämiseksi kehitysmaissa;

76. panee merkille Euroopan neuvoston suunnitelman laatia urheilutulosten manipuloinnin torjuntaa koskeva yleissopimus vuoden 2014 toisella puoliskolla ja toivoo Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden tukevan täysimääräisesti tätä prosessia;

Kehitysyhteistyöpolitiikka

77. kehottaa komissiota pitämään humanitaarista apua koskevan asetuksen tarkistamista työohjelmansa yhtenä ensisijaisena tavoitteena; muistuttaa tarpeesta lisätä määrärahoja, valmiuksia ja resursseja, jotta voidaan varmistaa, että humanitaarinen apu säilyy puhtaasti siviilien hoitamana tehtävänä; palauttaa mieleen, että humanitaarista apua sen enempää kuin kehitysyhteistyöpolitiikkaakaan ei saa alistaa EU:n turvallisuuspolitiikalle;

78. kehottaa komissiota tarkistamaan ”maanastussuuntaviivojaan” elintarvike- ja ravintoturvaan liittyvien kysymysten yhteydessä; muistuttaa oikeutta ruokaan koskevasta peruseriaatteesta; muistuttaa, että laajamittaiset maan anastukset ja maan käyttäminen vientiin tarkoitettujen biopolttoaineiden tuotantoon vähentävät paikallisten yhteisöjen mahdollisuuksia hankkia tuloja ja ruokkia itsensä ja vaarantavat siten kaikkein köyhimpien maiden elintarvikeitsenäisyyden;

79. kehottaa komissiota myöntämään kehitysyhteistyön rahoitusvälineiden temaattisissa ohjelmissa riittävästi rahoitusta toimenpiteille, jotka koskevat terveyttä ja oikeuksia lisääntymisen ja seksuaalisuuden aloilla kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin antamien suositusten huomioon ottamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi;

80. kehottaa komissiota muun muassa yhteistyössä YK:n tasa-arvoyksikön (UN Women) kanssa korostamaan kaikissa ehdotuksissaan voimakkaasti miesten ja naisten tasa-arvoa ja naisten itsenäistymisen tukemista, ottaen huomioon, että miesten ja naisten tasa-arvo on kaikkien köyhyyden vähentämistä ja kestävä kehityksen edistämistä koskevien toimien keskeinen osatekijä;

Kansainvälinen kauppa

81. arvostelee voimakkaasti EU:n ja Yhdysvaltojen välisen vapaakauppasopimuksen tekemistä koskevien neuvotteluiden käynnistämistä; katsoo, että kyseiset neuvottelut asettavat haasteen unionin lainsäädännön avainnäkökohdille ja uhkaavat vaikuttaa kielteisesti kuluttajien ja työntekijöiden oikeuksiin; pyytää komissiota suorittamaan asianmukaisen vaikutusten arvioinnin ja keskustelemaan sen tuloksista parlamentin ja kansalaisten kanssa; kehottaa komissiota tekemään aiheelliset johtopäätökset kyseisistä

tuloksista; vaatii, että neuvottelut käydään avoimesti ja kaikkia sidosryhmiä, myös ammatti-, sosiaalialan, ympäristö- ja kuluttajajärjestöjä asianmukaisesti kuullen;

82. kehottaa komissiota lakkaamaan painostamasta AKT-maita allekirjoittamaan talouskumppanuussopimuksia ja varmistamaan, että maille, jotka päättävät olla allekirjoittamatta talouskumppanuussopimusta tai vapaakauppasopimusta EU:n kanssa tarjotaan toimintakykyisiä ja asianmukaisia vaihtoehtoisia poliittisia ja taloudellisia suhteita; kehottaa komissiota ehdottamaan elintarviketurvan ja -itsenäisyyden lisäämiseksi uusia elintarvikehintoihin kohdistuvan keinottelun ehkäisemiseen ja hyödykkeiden hintojen vakauttamiseen pyrkiviä kansainvälisiä mekanismeja;
83. on huolestunut meneillään olevista useammankeskistä palvelukauppasopimusta (TISA) koskevista neuvotteluista, joita komissio käy lähinnä OECD-maiden kanssa, sekä komission ilmaisevasta aikomuksesta hyväksyä jopa nykyisessä palvelukaupan yleissopimuksessa kirjattuja vapauttamistavoitteita pidemmälle meneviä toimia; varoittaa tavoitteesta viedä neuvottelut päätökseen ennen 9. joulukuuta 2013 pidettävää seuraavaa WTO:n ministerikokousta; katsoo, että kahdenvälisen ja useammankeskisten sopimusten määrän lisääntyminen johtaa siihen, että kehitysmaiden mahdollisuudet osallistua demokraattisesti WTO:n puitteissa tapahtuvaan kansainvälisen kaupan ehtoja koskevien tavoitteiden määrittämiseen vähenevät entistä nopeammin; katsoo, että TISA muodostaa uuden uhan julkisille palveluille, jotka tarjoavat keskeisen välineen köyhyyden vähentämiseen, työpaikkojen luomiseen ja demokratian vaalimiseen ja jotka ovat erityisen tärkeitä kansalaisille kriisiaikoina; vastustaa sellaista rahoituspalveluiden vapauttamisprosessin laajentamista, joka kaventaa hallitusten poliittista liikkumavaraa säännellä ja valvoa rahoitusala, ottaen huomioon, että sääntely ja valvonta on välttämätöntä veronkierron ja rahanpesun ehkäisemiseksi;

Naapuruuspolitiikka

84. toteaa, että liittymisnäkyviä ei pitäisi korvata naapuruuspolitiikalla vaan sen olisi toimittava (sellaisten kansojen, jotka haluavat edetä jäsenyyden suuntaan) välineenä liittymistavoitteen saavuttamiseksi;
85. panee merkille, että uusi naapuruuspolitiikka ei vastaa kumppanimaiden kansojen odotuksia; pyytää komissiota arvioimaan politiikan uudelleen aidon kumppanuuden kehittämiseksi;
86. kehottaa komissiota asettamaan tukiohjelmiaan ja kumppanuus- ja assosiaatiosopimuksia koskevissa neuvotteluissa ensisijaiseksi tavoitteeksi naapurimaiden kansojen talouskehityksen ja sosiaalisten olojen parantamisen;

Talousarvio

87. pitää hyvin valitettavana komission johdonmukaisuuden puutetta vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevassa neuvotteluprosessissa, jossa, huolimatta ilmiselvästä tarpeesta osoittaa lisää määrärahoja sosiaalista osallisuutta ja yhteenkuuluvuutta edistävillä ohjelmilla, luoda lisää kunnollisia työpaikkoja ja kasvua, edistää tutkimusta, innovointia ja koulutusta, vahvistaa kaikkein vähäosaisimmille tarkoitettun tuen ja kehitysyhteistyöohjelmien rahoitusvaroja ja kasvattaa

solidaarisuusrahastoa, Euroopan globalisaatiorahastoa ja Euroopan kehitysrahastoa, se jätti järjestelmällisesti Euroopan parlamentin puolustamaan yksin näitä tavoitteita neuvostoa vastaan;

88. arvostelee voimakkaasti komissiota varainhoitovuotta 2014 koskevan talousarvioesityksen antamisen viivästyisestä; pitää hyvin valitettavana, että komissio päätti antaa vuoden 2014 talousarvioesityksen 7. ja 8. helmikuuta 2013 pidetyn Eurooppa-neuvoston päätelmien pohjalta, vaikka monivuotista rahoituskehystä koskevat neuvottelut ovat pattitilanteessa;
89. tuomitsee komission päätöksen olla puolustamatta voimakkaasti tarvetta esittää Kroatian liittymistä koskevaa lisätalousarvioesitystä 1/2013 sekä lisätalousarvioesityksiä 2/2013 ja 3/2013, jotka ovat välttämätön edellytys asianmukaisen rahoituksen varmistamiseksi EU:n vuoden 2013 talousarvioon sisällyville, koheesipolitiikkojen puitteissa käynnissä oleville ohjelmille;
90. arvostelee voimakkaasti komissiota siitä, että vuoden 2006 toimielinten välisestä sopimuksesta ja parlamentin lukuisista kehotuksista huolimatta se ei laatinut vuosien 2007–2013 monivuotista rahoituskehystä koskevaa välitarkistusta; korostaa, että tämä vaikutti epäilemättä osaltaan EU:n talousarvion nykyisen vähintään 16 miljardin euron suuruisen vajeen syntymiseen; tuomitsee erityisesti sen, että niiden ohjelmien riittävä rahoitus on vaarassa, joita pidetään keskeisenä tärkeinä ankaran sosiaalisen ja talous- ja rahoituskriisin aikana ja jotka sisältyvät erityisesti alaotsakkeeseen 1a (tutkimus, innovointi, Erasmus ja Elinikäinen oppiminen) ja 1b (Euroopan sosiaalirahasto, koheesiorahasto ja Euroopan aluekehitysrahasto);
91. pitää hyvin valitettavana budjetista ja rahoitussuunnittelusta vastaavan komission jäsenen 7. tammikuuta 2013 kaikille toimielimille lähettämää kirjettä; arvostelee ankarasti, pitäen mielessä EU:n toimielinten toimivallan ja tehtävien määrän lisääntymisen, erityisesti ehdotettua henkilöstön supistamista 5 prosentilla, epävarmojen työsopimusten merkittävää lisäämistä ja sosiaalietuuksien leikkaamista; vaatii, että EU:lle on annettava sen tarvitsemat rahoitus- ja henkilöstöresurssit EU:n toimielinten häiriöttömän toiminnan varmistamiseksi;

Toimielinten väliset suhteet:

92. pitää hyvin huolestuttavana, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeisiä vuosia ovat leimanneet unionin toimielinten väliset vakavat kiistat Euroopan parlamentin demokraattisesta osallistumisesta ja valvontaoikeuksista; varoittaa neuvostoa ja komissiota pyrkimästä rajoittamaan parlamentin budjetti- ja lainsäädäntövaltaa käsiteltäessä monivuotista rahoituskehystä koskevaa asetusta sekä monivuotisten ohjelmien oikeusperustoja;
93. on erittäin huolestunut hallitusten välisen menetelmän jatkuvasta soveltamisesta talouspoliittisissa kysymyksissä; vaatii, että Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit voivat osallistua täysimääräisesti ja tasapuolisesti kaikkiin tämän alan menettelyiden käsittelyyn; kehottaa komissiota antamaan kiireesti ehdotuksen, jolla pyritään luomaan umpeen tällä alalla vallitseva demokratiavaje;

94. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauseelman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.